

[Ministeren for offentlige arbejder.]

regler kunne alle unge mellem 12 og 18 år købe abonnementskort gældende mellem to stationer til halv pris, dvs. til samme pris som abonnementskort til børn under 12 år. Denne specielle rabat for unge mellem 12 og 18 år var ikke kommercielt begrundet. DSB beregnede, at dens afskaffelse ville give en merindtægt på ca. 3 mill. kr., og DSB tog herved i betragtning, at hovedparten af de omhandlede unge fik deres befordringsudgifter dækket af det offentlige, og at dette ville fortsætte, således at der ikke ville blive tale om nogen nævneværdig trafikafvandring. Forhøjelsen var nævnt i den af finansudvalget godkendte indstilling om takstændringerne. DSB har ligeledes valgt ikke at gennemføre hele den godkendte forhøjelse på én gang, men har foretaget en tidsmæssig aftrapning, således at den maksimale forhøjelse som nævnt bliver på 100 pct. For god ordens skyld vil jeg dog bemærke, at denne maksimale forhøjelse først indtræder ved en afstand på 27 km og derover, men jeg bemærkede, at spørgerens eksempel var på 30 km.

Virkningerne af ordningerne følges af DSB, der vil overveje ændringer, hvis den kommercielle virkning ikke viser sig at svare til forventningerne, og det tilføjes, at DSB og private rutebiler med ganske få undtagelser udsteder abonnementskort til $\frac{3}{4}$ pris for børn og unge under 18 år. Denne ordning blev indført i midten af 1960'erne.

Jeg ser med megen sympati på alle bestræbelser, der går ud på at skaffe unge under uddannelse billig og god befordring mellem bolig og læreplads. Imidlertid kan jeg ikke acceptere, at eventuelle tilskud til denne transport skal afholdes over DSBs regnskab, men gerne over andre ministeriers, hvor de vel mere rimeligt hører hjemme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til statsministeren:

„Ifølge meddelelser i dagspressen har statsministeren på en pressekonference i London fredag den 19. november udtalt, at den socialdemokratiske danske regering ikke kan se noget alternativ, der kan give os lige så store fordele som medlem-

skab af fællesmarkedet. Statsministeren skal endvidere have sagt:

„Hvis vi ikke kommer ind og må klare os med et samarbejde med Norge og Sverige, forudser regeringen endda en levefodssænkning på 10-15 pct., voksende arbejdsløshed og stigende underskud på betalingsbalancen.“

Hvilke beregninger ligger til grund for denne katastrofeprægede bebudelse?“

Aksel Larsen: I London, vistnok på en pressekonference, har statsministeren, hvis jeg skal tro dagspressen, fremsat nogle yderst pessimistiske udtalelser om, hvordan det ville gå dette land og dets befolkning, hvis vi ikke kom i fællesmarkedet. Han skal have sagt, at hvis vi ikke kommer ind og må klare os med et samarbejde med Norge og Sverige, forudser regeringen endda en levefodssænkning på 10-15 pct., voksende arbejdsløshed og stigende underskud på betalingsbalancen.

Nu har vi fået mange pessimistiske udtalelser i den retning, men dette her overstiger ikke alene, hvad de vise mænd fra det økonomiske råd sidst har offentliggjort som deres beregninger, men endogså de beregninger, der blev fremlagt i markedsministeriets chokrapport fra i foråret. Jeg kan kun opfatte det sådan, at statsministeren har nogle nye tal. Jeg går ud fra som givet, at statsministeren ikke kan fremsætte en så kategorisk udtalelse, uden at han har tal og beregninger, der viser, at dette er rigtigt, og jeg beder statsministeren om at informere folketinget og give os oplysning om de beregninger, der ligger til grund for hans udtalelser.

Statsministeren (J. O. Krag): Må jeg til indledning gøre den generelle bemærkning, at jeg faktisk synes, partierne i folketinget skulle fremskynde markedsdebatten mest muligt. Jeg er i onsdags af hr. Aksel Larsen blevet stillet over for spørgsmål, der faktisk, hvis vi skulle gå til bunds i problemerne, ville kræve i hvert fald betydelig mere tid, end spørgetiden tillader. Derfor vil jeg altså gerne benytte denne lejlighed til at fremsætte et ønske om, at partierne sammen med formanden overvejer at fremskynde